

א. "ומחדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו, בנימין גרם לשבטאים לקרע, הדא הוא דכתיב: (בראשית נד, יג) ויקרעו שמלתם, והיכן גרמה לו קריעה, בשושן הבירה, הדא הוא דכתיב: "ויקרע מרדכי את בגדיו, "זהו איש ימיני.

"וילבש שק ואפר, "אמר רבי איבו משתפס יעקב אבינו את השק, דכתיב: (בראשית לו, לד) "וישם שק במתניו, "שוב לא דז מבניו, אחאב כתיב ביה: (מ"א כא, כז) "וישם שק על בשרו. " יורם בנו (שם ב, ל) "וירא העם והנה השק על בשרו". מרדכי, "וילבש שק ואפר ויעק זעקה גדולה ומרה. "והיכן נפרע לו בשושן, שנאמר: "ויעק זעקה גדולה ומרה."

אמר רבי חנין מאן דאמר קודשא בריך הוא ותרו הוא יתחתון בני מעוהו, אלא מארין רוחיה וגבי דייליה, תדע שהרי זעקה אחת הזעיק יעקב לעשו, דכתיב: (בראשית כז, לד) ויצעק צעקה גדולה ומרה."

ב. "ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך חתו מגיע אבל גדול ליהודים, "וכי יש אבל גדול ויש אבל קטן, אלא בנוהג שבעולם כל האבלים אבלן מתמעט והולך עד לשבעת הימים, תקפו יום ראשון, וכל שהוא הולך הוא תשש, עד שהוא שנים עשר חדש, אבל זה דחמו כל מה שהוא הולך מתגבר, שכל יום שהוא הולך ויוצא היו אומרים כבר יצא יום אחד מחיינו. דבר אחר, אבל דעלמא כשמת לו בן אומרין לו המתחמין יהיה בנך האחר הנשאר לך, ואם לא היה לו אחר, אומרים לו הארץ ימים, אבל כאן הכל לקוחין למיתתה, להשמיד להרג ולאבד."